

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 17 czerwca 2016 r.

Poz. 2514

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.185.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 14 czerwca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2016 roku, poz. 446/ stwierdzam nieważność § 3, § 4 ust. 4-6, § 6 ust. 1 i 3 -8 uchwały Nr XX/165/16 Rady Gminy Mrągowo z dnia 25 maja 2016 roku w sprawie utworzenia mieszkania chronionego oraz określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym

Uzasadnienie:

Rada Gminy Mrągowo w dniu 25 maja 2016 roku podjęła uchwałę Nr XX/165/16 w sprawie utworzenia mieszkania chronionego oraz określenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym.

Zgodnie z art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej /Dz. U. z 2015 roku, poz. 163/, rada gminy, w drodze uchwały, ustala szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

W § 3 uchwały Rada określiła, co to jest mieszkanie chronione i komu to świadczenie przysługuje. Tymczasem kwestie te reguluje art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o pomocy społecznej. Powtórzenie lub modyfikacja przepisów ustawowych jest sprzeczna z zasadą tworzenia aktów prawnych na podstawie i w granicach prawa, albowiem wprowadzenie powtórzeń regulacji ustawowej w aktach prawa miejscowego zaciera przejrzystość systemu prawnego i powoduje, że przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały.

W § 4 ust. 4-6 uchwały Rada postanowiła odpowiednio, że wnoszone odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym stanowią dochód Gminy Mrągowo; nie ponoszą opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym osoby, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego; w uzasadnionym przypadku Dyrektor GOPS w Mrągowie może zwolnić z odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej /Dz. U. z 2015 roku, poz. 163/ opłatę za pobyt w mieszkaniu chronionym ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego. Zatem rada gminy nie ma kompetencji do określania, kto nie ponosi odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym, albowiem określił to ustawodawca. Nie ma też kompetencji do określania, że odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym stanowią dochód gminy.

Rada nie posiada również kompetencji do wprowadzenia w uchwale postanowienia, że w uzasadnionym przypadku Dyrektor GOPS w Mrągowie może zwolnić z odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym, jak uczyniła to w § 4 ust. 6 uchwały, zwłaszcza jeżeli nie wyszczególnia konkretnych przypadków tego zwolnienia i używa określenia „w uzasadnionym przypadku”. Rada sprawiła tym samym, że katalog tych przesłanek staje się katalogiem otwartym, co oznacza, że możliwe jest realizowanie innych warunków zwolnienia z opłat, nieprzewidzianych uchwałą. W takim przypadku, jak podniósł to WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 9 października 2013 roku, sygn. akt IV SA/Wr 302/13 Lex nr 1388144 inny niż rada organ, podejmując decyzję

w sprawie indywidualnej, będzie mógł określać nieprzewidziane przez uchwałę warunki bądź przesłanki uprawniające do zwolnienia z odpłatności.

Art.97. ust. 1 ustawy o pomocy społecznej przewiduje jedynie obligatoryjne zwolnienie z opłat. Nie daje podstawy organowi wykonawczemu, jak też organowi stanowiącemu gminy do zwolnienia bądź obniżenia opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym.

W § 6 ust. 1 uchwały Rada postanowiła, że przyznanie świadczenia w formie pobytu w mieszkaniu chronionym, a także ustalenie wysokości odpłatności za pobyt w mieszkaniu, następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Norma kompetencyjna w brzmieniu ustalonym w art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej nie może stanowić materialnoprawnej podstawy do wydawania przez organ samorządu terytorialnego uchwał postanawiających, że ustalenie odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym następuje na podstawie decyzji administracyjnej. O tym, że przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej, stanowi art. 106 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Jak już wspomniano wyżej, powtórzenie przepisów ustawowych w akcie prawa miejscowego stanowi rażące naruszenie prawa. W § 6 ust. 3 uchwały Rada postanowiła, że w mieszkaniu chronionym może zamieszkiwać wyłącznie osoba/ rodzina, której przyznano świadczenie. Poza uprawnionymi osobami w mieszkaniu chronionym nie mogą przebywać inne osoby na dłuższy okres niż okres wizyty towarzyskiej lub trwającej dłużej niż 1 dzień. Takie unormowanie uchwały również pozostaje poza delegacją, wynikającą z art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej. Powyższe uwagi dotyczą także postanowień zawartych w § 6 ust. 4,5,6,7,8 uchwały, które w istocie regulują sposób postępowania osób zajmujących mieszkania chronione, co w sposób oczywisty pozostaje w sprzeczności z treścią upoważnienia wynikającego z art. 97 ust.5 ustawy o pomocy społecznej

Jak wynika z powyższego, Rada Gminy Mrągowo, w wyżej wymienionym zakresie, przekroczyła uprawnienia wynikające z art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej. Przepis ten upoważnia radę gminy tylko do ustalenia szczegółowych zasad odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniu chronionym i nie stanowi podstawy prawnej do regulowania innych kwestii związanych z pobytem w mieszkaniu chronionym.

Akt normatywny wydany z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego lub niewypełniający tego upoważnienia w całości, nie spełnia konstytucyjnych przesłanek legalności aktu wykonawczego i jako taki jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, ponieważ w demokratycznym państwie prawa nie może funkcjonować akt prawny o charakterze podstawowym sprzeczny z przepisami ustawowymi – wyrok TK z dnia 10 lipca 2001 roku, sygn. P 4/00, OTK 2001, Nr 5, poz. 126.

Dlatego też należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki